

78. ԿՅՈՒՆ ԵՒՆ ԲԱԽՐԱՆ

Մին զուգղուն մին ծառու յիրա պահն տիրանժ ա իննմ, ճոտընը-
ըրած: Մին կյոնլ քյիննմ ա զուգղուննն աստով.— ճոտընըրա ա մինը
վընր քցի Ղուգղունը թա՝ շըհըցըրալ ըմ քըզետն, խե լը՝մ վընր-
քցնմ: Կյոնլը կեռքավը կըրծկործում ա, ծառը տական պարան-
տամ, ուրան կըլխեն վընր քցնմ:

Կյոնլը մնամ ա ծառընն տակընն: Մին բախրա կյամ ա տըն-
ղավ անց կենտով, կյոնլն աստով ա.— Ծք մին թա՛հը ըրա ինձ ըզադե,
ես քեզ մընժ լիվոթուն կանընմ: Բախրան պոզընրը ծառընն տա-
կավն ա տամ, մխըրի պիցըրցնում, կյոնլը ծառընն տական տոն-
ա կյամ, բախրան օղում ա թա հղե ինի քյինն, կյոնլը թա՝ վընն-
նը կաց, թաքուն պեն պիտի ասընմ:

Կյոնլը ըբխըն մուտանում ա, աստով.— Գյոնլդնմ ը՛ս, վընր-
քեզ ուտըլական ըմ: Բախրան թա՝ քեզ ըզադալ ըմ, վընր ինձ
օտըն՝ս, էտ ա՛ ընեկիս լիվոթունըտ: Կյոնլը թա՝ չէ՛, վընր չէ՛, պի-
տի քեզ օտընմ: Բախրան թա՝ դե էն վախտը քյինննք մին քանի-
հոքու անա հըրցնենք, տընսնանք հինչ կասընն, ետնան ինձ կօ-
տընս:

Հղե լըն իննմ, քյիննմ: Մին խիլլմ վընր քյիննմ ըն, ըզվըն-
սին ըն պըտահում: Բախրան հըրցնում ա, թա պա էս կարք ա՛,
վընր կա, ես ուրան ծառընն տական տոն օնընմ, ինքլը թա՝ քեզ
օտում ըմ: Աղվընսը թա՝ քյինն կորի, տու հինչ ը՛ս, վընր ծառըն-

տական կյուլ ըզադես, ծրեր ցեղը լիհն լոխ տի յըն, ծրեզ կտորե-
լի յա: Բախրան կյուլին ասում ա.—Քյինանք ուրուշն վըել հըրց-
նենք, տըեսանք՝ հինչ ըն ասում:

Հոհ յըն իննւմ, քյինանւ: Մին խրեզ վըեր քյինան ըն, արլին
ըն պըտահում: Սըան էլ բախրան վըեր հըրցնում ա, արլը թա՝ չէ՛,
տու կարել չըս կյո՛ւլ ըզադես: Արլը կյո՛ւլին վըեր հըրցնում ա,
կյո՛ւլը թա՝ սոտ ա ասում, սա հինչ ա՛, հինչ օ՛ժ օնե, վըեր կարե
տըեզան ծառ պիցըրցնե, հնւա ինձ էլ ըզադե: Արլը կյո՛ւլին թա՝
ծենըտ կըտրե, տու վըել չըս դո՛ւզ ասում, քյինանք՝ տըեսանք՝
լտ հի՛նչ ծառ ա:

Քյինան ըն հըսնում ծառեն կոշտը, արլը կյո՛ւլին հըրցնում
ա, թա հումց ը՛ս իլալ ծառեն տակեն, մին նի մըտե, տըեսանք
բախրան կարում ա՛ քեզ տո՛ւս օնըե, թա՝ չէ:

Կյո՛ւլը վըեր ծառը պիցըրցնում ա, նի մննում տակը, ծառը
պեց ըն թողում, կյո՛ւլը մնամ ա տակըն: Արլը կյո՛ւլին թա՝ քու
տըեզըտ հենց լտ ա, վըեր կա, էլ տըեզատ տո՛ւս չի կյան, բըխրեն
էլ թա՝ կյո՛ւլին կործընե խառնվըեսվու:

